

Vàng Rơi Vàng Rơi Thu Mênh Mông

Thời tiết hôm nay đổi: nhiệt độ xuống, thấp nhiều. Buổi sáng trời buồn hiu, mặt trời chưa thức dậy...

Gió nhẹ nhàng phe phẩy / làm rung rinh nhánh cây...Bầy quạ đậu rồi bay. Khắp trời mây xám xịt...

Mới hôm qua nóng khiếp / sao hôm nay thế này? Cái con Tạo vờn xoay...đều là do ý Chúa?

Không thấy ai phơ lựa / dù đã hơn chín giờ! Giậu mồng tơi ngẩn ngơ...vì không ai thấp thoáng?

Người hàng xóm quên lãng / ai nhớ mình hay sao? Thèm chớ một tiếng chào, muốn nghe câu chúc đẹp...

Tất cả vì thời tiết...mà người biết đau lòng! Tôi nâng nụ hoa hồng / lên hôn, hoa không nở...

Thì cho ai bên đó! Thôi giữ mãi bên này...Buồn ôi năm ngón tay, chưa bao giờ buồn vậy!

Câu thơ hôm nay, đấy! Nó không là câu thơ...Nhớ những bài hồi xưa / ai cầm lên ve vuốt...

Nhớ tà áo tha thướt, gió bình minh thướt tha...Ôi người hết nhớ ta - ta nhớ người, chết mất?

Mùa Thu rồi! Sự thật? Mai chiều đây lạnh run...Nhớ thơ Bích Khê, buồn / bèn ngâm nga, khe khẽ:

Chao ôi buồn vương cây ngô đồng
Vàng rơi vàng rơi Thu mênh mông...

*Vàng rơi vàng rơi
Thu mênh mông!*

Trần Vấn Lệ